Veselá bída - Hop trop

```
        D                 D7
1. My chodívali spát pod železniční most,
    G      Gmi        D
   kousek za Severní nádraží,
                                   D7
   tam každej cizí vandrák byl v naší partě host
      G        Gmi       D
   a lidi nás nazejvali pakáží,
          Emi                F#mi
   z nás nikdo nevěděl, kdo jakou minulost
    Emi                F#mi
   táhne za sebou jak závaží,
        D                    D7
   nač by se o to staral, i tak měl svýho dost,
      G         E         A
   a někdy i vzpomínání překáží.
    G                D    A              D
R: Pendrek, pouta, mříž, bachař, cela, hlad,
                     G       D      A    D
   když v Boha nevěříš, co by sis nenakrad'.
2. My žili ze dne na den a bylo fuk, co kradem,
   aby bylo na guláš a kořalku,
   a strach pro nás tím pádem byl věrným kamarádem,
   než mi pošťák dal úřední vobálku,
   to advokát mi psal: jseš děsně bohatej,
   dědictví užij s rovnou páteří,
   a vod tý chvíle spát, klidně i hrbatej,
   můžu chodit do Hiltonu do peří.
R:
3. Teď snídám hemenex a piju Beaujoleaux,
   celý dny jen samý válení,
   víc chutnávaly kdysi jen suchý fazole
   a cigarety kamarádem balený,
   že kumpány jsem prodal, je zatracená škoda,
   život za to ze mě cvoka udělá,
   krev taky není voda, a proto ve mně hlodá,
                (G)        (A)        (D)
   [: [: [: [: že ta bída byla aspoň veselá ... :] :] :] :]
```